

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12942

гр. С, 25.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА

като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело № 20231110134912 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК.

Образувано е по Искова молба вх. № 1 78744/22.06.2023 г. на Ю. И. Ш., ЕГН *****, гр. С, кв. ***** чрез адв. И. П., против ВЮ Ш.а, ЕГН *****, действаща чрез законния си представител П. П. Д., ЕГН *****, и двете от гр. С, ул. К № 33, ет. 1, ап. 3, чрез адвокат И. М. от САК със съдебен адрес: гр. С, ул. ****, електронен адрес: ima.milanova.lawyer@gmail.com.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който оспорва иска.

На основание чл.140 ГПК, Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **07.05.2024 г. от 11.00 ч.**, за когато да се призоват страните.

ИЗГОТВЯ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

Предявен е отрицателен установителен иск по чл. 124, ал.1 ГПК за установяване, че ищецът не дължи на ответника следните суми: главница в размер на 12650.00 лв., представляваща главница за издръжка за периода от 01.02.2019 г. до 12.06.2023 г., лихва върху тази главница за периода от 01.02.2019 г. до 12.06.2023 г. в общ размер на 3649.58 лв., разноси по изпълнителното дело, образувано пред ЧСИ ***** и район на действие СГС с № 211682021 г. в размер на 655 лв. и такси по тарифата на ЧСИ в размер на 1954.42 лв., поради това, че главницата е била платена преди образуването на изпълнителното дело.

В исковата молба се твърди, че ищецът и майката на детето-ответник, са бивши съпрузи, като бракът им бил прекратен с решение от 11.02.2019 г. по гр.д. № 7719/2017 г. на СГС. Твърди, че се е съгласил да заплаща сумата от 250 лв. издръжка за малолетната Виктория, считано от 11.02.2019 г. и че редовно е заплащал всеки месец дължимата издръжка на детето лично на ответницата или на детето, или на бащата на ответницата. Твърди, че последната издръжка за

месец юни 2023 г. е заплатил по банков път. Въпреки това, получил Покана за доброволно изпълнение, с което ЧСИ *** го е поканил да изпълни в двуседмичен срок сумата от 20200 лв., като новият изпълнителен лист бил от 14.03.2023 г. В уточнителните си молби заявява, че сумата за разноси не е била обжалвана, тъй като разноските не били прекомерни и били правилно изчислени аритметично, но при наличие на съдебно решение, ЧСИ трябвало да се съобрази с решението в тази част. Моли съда да установи недължимост на вземането с решението и да му присъди разноси.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК ответната страна е депозирала отговор на исковата молба, като оспорва иска по основание и размер. Сочи, че след като е завела дело за заместващо съгласие през 2022 г. с правно основание на иска чл. 127а от СК, ответникът и настоящ ищец започнал да отказва да заплаща издръжката на детето и поради това майката пристъпила към снабдяване с изпълнителен лист и присъединила искането за две неплатени издръжки към изпълнително дело, заведено преди това под № 20218510402116 по описа на ЧСИ ***, по което дължимата сума била в размер на 2400 лв. за присъдени но незаплатени от ищеца съдебни разноси. Твърди, че е поискала събирането само на сумите от 50 лв. неплатена в цялост издръжка за месеците февруари и март 2023 г. и пълния размер на издръжката за месец април 2023 г., но не е претендирала издръжка за минало време и не е търсила издръжка в цялост. Признава, че в действителност ищецът започнал отново да плаща издръжката на детето, съобразно постановеното съдебно решение. Счита, че ищецът като длъжник по изпълнителното дело е могъл да представи на ЧСИ платежни документи, от които да е видно, че издръжката е платена и да поиска спиране на изпълнителното производство. Сочи, че ЧСИ не е искал становище от нея относно възражение на длъжника по изпълнението за недължимост на сумите. Счита, че искът е неоснователен, доколкото ответникът не е искал като вискател събирането на претендираната, подробно описана в исковата молба сума за издръжка за периода от 2019 г. до месец февруари 2023 г. в посочения в исковата молба размер. Сочи, че все още не е платена от ищеца сумата от 2400 лв., представляваща съдебни разноси, дължима по гореописаното изпълнително дело. Счита, че не е дала повод за завеждане на настоящото дело и че ищецът е имал възможност да се защити като представи платежните документи за изплатените месечни вноски по задължението си за издръжка. Сочи, че е претендирала единствено сумата от 300 лв. издръжка. Моли съда да отхвърли иска и да ѝ присъди разноси.

УКАЗВА на ищеца, че в негова тежест е и следва да докаже погасяването на вземанията за главница и лихви по изпълнителното производство преди образуването на последното и преди настъпването на падежа на всяко отделно вземане.

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е и следва да докаже правоизключващи и правопогасяващи обстоятелства.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че в тежест на всяка от тях е да докаже собствените си твърдения и възражения, от които черпи изгода за себе си.

Съдът, след като съобрази предявените искове и обосновката на ищеца за правния му интерес, счита, че исковите претенции за установяване недължимост на разноси по изпълнителното дело, образувано пред ЧСИ ***** и район на действие СГС с № 211682021 г. в размер на 655 лв. и такси по тарифата на ЧСИ в размер на 1954.42 лв., се явяват недопустими по следните съображения: Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 1, предл. 1 от ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато делото се прекрати съгласно чл. 433 от ГПК.

Според чл. 433, ал. 1, т. 7 от ГПК изпълнителното производство се прекратява при представено влязло в сила решение, с което е уважен иск по чл. 439 от ГПК. От изложеното следва, че благоприятно за ищеца съдебно решение по повдигнатия спор, води автоматично до недължимост на разноски и такси по образуваното изпълнително дело от страна на длъжника, поради което и за ищеца липсва правен интерес от самостоятелна претенция за установяване на недължимост на сумата в размер на **в размер на 655 лв. разноски по изпълнителното дело и такси по тарифата на ЧСИ в размер на 1954.42 лв.** Предвид изложеното искът с правно основание чл. 439 ГПК е допустим единствено по отношение на вземанията, обективирани в процесния изпълнителен титул за главници и лихви, върху тях, но не и за суми извън него като такси и разноски по изпълнителното производство.

Предвид изложеното, исковата молба следва да бъде върната в посочената част като недопустима, поради което и на основание чл. 130 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ВРЪЩА Искова молба вх. № 1 78744/22.06.2023 г. на Ю. И. Ш., ЕГН *****, гр. С, кв. ***** чрез адв. И. П., против ВЮ Ш.а, ЕГН *****, действаща чрез законния си представител П. П. Д., ЕГН *****, и двете от гр. С, ул. К № 33, ет. 1, ап. 3, чрез адвокат И. М. от САК със съдебен адрес: гр. С, ул. ****, в частта, в която се иска установяване недължимост на сумата в размер на в размер на 655 лв. разноски по изпълнителното дело и такси по тарифата на ЧСИ в размер на 1954.42 лв. по изпълнителното дело, образувано пред ЧСИ ***** и район на действие СГС с № 211682021 г., като недопустима.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в прекратителната му част подлежи на обжалване от ищеца в едноседмичен срок от получаване на препис от същото, пред СГС, с частна жалба.

По доказателствата:

ДОПУСКА представените с исковата молба и с отговора на исковата молба писмени доказателства.

УКАЗВА на ответника чрез законния си представител да заяви изрично най-късно в първото по делото открито съдебно заседание признава ли редовното погасяване на вземането за издръжка от страна на ищеца и за кой период.

ОТЛАГА произнасянето по искането за допускане на свидетели и за изискване на изпълнителното производство от ЧСИ *** до изпълнение на горните указания.

УКАЗВА на страните да изчерпят доказателствените си искания най-късно в първото по делото съдебно заседание, като писмените доказателства се представят с преписи за насрещната страна, в противен случай, при неангажирането им в този срок, съдът ще се произнесе при условията на чл. 158, ал. 1 от ГПК.

ПРИКАНВА страните към сключване на съдебна спогодба, към медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.

РАЗЯСНЯВА на страните, че при постигане на съдебна спогодба ответникът ще заплати държавна такса в половин размер и спорът ще се уреди в по-кратки срокове.

УКАЗВА на страните, че за постигане на съдебна спогодба страните или техните законни

представители следва да се явят лично в съдебно заседание или да упълномощят свой процесуален представител, който от тяхно име да постигне спогодба, за което следва да представят по делото изрично пълномощно.

УКАЗВА на страните, че ако ответникът не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, както и че ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

РАЗЯСНЯВА на страните, че при желание да използват медиация, могат да се обърнат към Център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието <http://www.justice.government.bg/MPI> като медиацията е платена услуга.

УКАЗВА на страните, че към Софийски районен съд действа Програма «Спогодби», която за момента се предлага безплатно, като при желание, страните могат да получат информация от 9.00 до 17.00 ч. от **координатор на Програма "Спогодби"**, тел. **02/8955423** и на електронен адрес: **Spogodbi@src-bg.org**, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. С, бул. Цар Борис III № 54, ет. 2, стая 204.

Препис от определението да се изпрати на страните, като на ищеца се връчи и препис от отговора на исковата молба с приложенията.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____